

Arrest

**nr. 71 424 van 7 december 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke
Integratie**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 28 september 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 26 augustus 2011 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. NIEUWDORP, die *loco* advocaat R. AKTEPE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

“Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als familielid van een burger van de Unie:

Betrokkene heeft niet afdoende aangetoond in het verleden ten laste geweest te zijn van de referentiepersoon: betrokkene legt ter staving hiervan 3 overmakingsbewijzen voor waarvan de meeste recente dateert van 25.03.2010. Deze datum is niet recent genoeg om aan te tonen dat betrokkene in de zes maanden voor de aanvraag ten laste was van de referentiepersoon.

Betrokkene heeft niet afdoende aangetoond op heden ten laste te zijn van de referentiepersoon: rekening houdend met de gezinssamenstelling, blijkt uit het voorgelegde inkomen niet dat dit voldoende ruim is om betrokkene effectief ten laste te nemen, en een levensstandaard te verzekeren, rekening houdend met het gelden Belgisch integratie-inkomen.

Omwille van deze redenen wordt het recht op verblijf aan betrokkene geweigerd."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, nl. de materiële motiveringsverplichting. De bestreden beslissing is onterecht genomen. De overheid moet uitgaan van de juiste feitelijke gegevens, de gegevens correct beoordelen en niet onredelijk tot haar besluit komen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624). Art. 40bis e.v. Vw. Voorzag ten tijde van de indiening van de aanvraag in een vestigingsrecht voor bloedverwanten in de opgaande lijn van een Belg op voorwaarde dat zij ten laste zijn. De gemachtigde van de Minister diende een dubbele controle te voeren. Hij diende de afstammingsband te verifiëren en hij diende na te gaan of de vreemdeling die zich op het vestigingsrecht beroept effectief ten laste was van de Belgische descendent. De afstammingsband is bewezen aan de hand van de geboorteakte van de zoon. Verzoeker heeft de materiële ondersteuning van zijn zoon nodig om in haar basisbehoeften te voorzien. Er kan niet worden betwist dat verzoeker behoeftig is. Verzoeker heeft een bewijs van behoeftigheid voorgelegd. Tevens zijn de inkomsten van de zoon voorgelegd en de bewijzen van het opsturen van geld. Zoals boven aangehaald weigerde de gemeente sommige bewijzen over te maken aan de DVZ. Verzoeker bewijst a.d.h.v. de reeds overgemaakte stortingen van geld en de in bijlage gevoegde bewijzen van Western Union dat hij zijn moeder regelmatig financieel bijstond. Het inkomen van de zoon is tevens voldoende om verzoeker ten laste te nemen. Hij heeft een inkomen uit arbeid van 1.288,07 € en beschikt ook over kinderbijslag t.b.v. 312,64 €, oftewel in totaal 1.600,74 € Bovendien woont verzoekster sedert lang bij haar zoon die al zijn tosten draagt. Verzoeker moet gelet op het lange verblijf bij zijn zoon als ten laste van zijn zoon worden beschouwd. Verwerende partij heeft hier met geen enkel woord gerept in de bestreden beslissing."

2.2. Verzoeker betoogt dat niet betwist kan worden dat hij behoeftig is, dat het vaststaat dat hij financieel gesteund werd door zijn zoon en dat hij effectief ten laste is van deze laatste.

Verzoeker diende op 30 maart 2011 een aanvraag in voor het bekomen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, als bloedverwant in de opgaande lijn van zijn Belgische zoon, de heer K. H. Verzoeker diende aan te tonen ten laste te zijn van zijn Belgische zoon indien hij wenste toegelaten te worden tot een verblijf van meer dan drie maanden.

Hij legde de volgende stukken voor:

- paspoort met visum type C (binnenkomst Schengen in december 2010);
- identiteitskaart van de Belgische zoon;
- 3 overschrijvingsbewijzen via DHB-Bank dd. 29 mei 2009, 03 april 2009 en 25 maart 2010;
- attest niet ten laste van het OCMW;
- loonfiche mei 2011 en arbeidscontract van de Belgische zoon;
- bewijs van betaling kinderbijslagfonds;
- aansluiting bil de CM;
- attest van onvermogen.

Het bestuur heeft als taak de omstandigheden te beoordelen en een beslissing te nemen, zich hierbij baserende op de objectief controleerbare gegevens die voorhanden waren op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing. In de bestreden beslissing werd er vooreerst gemotiveerd dat verzoeker onvoldoende bewezen heeft in het verleden ten laste te zijn geweest van de referentiepersoon, in functie van wie de aanvraag werd ingediend. Verzoeker legde immers enkel 3 niet-actuele overmakingsbewijzen voor.

Verzoeker maakte na de bestreden beslissing drie recente bewijzen voor en voegt deze opnieuw toe aan zijn verzoekschrift en stelt dat deze nochtans overgemaakt werden aan de gemeente. Dit blijkt geenszins uit de stukken van het dossier.

In de bestreden beslissing werd er vervolgens ook gemotiveerd dat het voorgelegde inkomen niet voldoende ruim is om verzoeker en zijn echtgenoot effectief ten laste te nemen en een levensstandaard

te verzekeren, rekening houdende met het geldende Belgisch integratie-inkomen. De verwerende partij hield hierbij rekening met de door verzoeker overgemaakte documenten en met de gezinssamenstelling waaruit blijkt dat de referentiepersoon, naast echtgenote en twee minderjarige kinderen, ook de beide ouders ten laste moet nemen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet kennelijk onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101 624).

Verzoeker beperkt zich tot de stelling dat hij wel aangetoond heeft ten laste te zijn van zijn zoon, doch slaagt er met zijn verweer niet in de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Verzoeker maakt met zijn betoog niet aannemelijk dat de gemachtigde op kennelijk onredelijke wijze heeft geconcludeerd dat verzoeker niet afdoende aangetoond heeft "op heden ten laste te zijn van de referentiepersoon".

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC